

Bayer Zsolt: Alex

2011 április 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Áll egy férfi a bánatos gyöngyöspatai éjszakában. Farkát lóbálva pisál az utca kell?s közepére. Részeg, mint a disznó. Miközben pisál az utca kell?s közepére, önmaga mércéje szerint vicceseket ordibál. Az a legjobb vicce neki, hogy „gecik! Azt írtam ki, hogy Szálasi!” Mármint húggyal a porba…

Valahol, t?le nem tudni, hány méterre, cigányok állnak a bánatos gyöngyöspatai éjszakában. Azok is ordibálnak. Nem tudni, mennyien vannak. Csak az bizonyos, hogy többen, mint Alex. Sokkal többen.

Aztán Alex elindul a cigányok felé. Oroszlánra itta magát, már azt is belehugyozta a porba, hogy Szálasi, már minden rendben, már csak a cigányok vannak hátra. Elindul hát Alex, és kitántorog a térfigyel? kamera látómezejéb?l. Társai kisvártatva utána rohannak, megpróbálják visszatartani. „Alex, ne légy hülye, Alex, gyere vissza, Alex!” – ordibálják neki, de hiába.

S ezután már csak az üres utcát látjuk, és halljuk a háttérb?l az ordítozást. Halljuk, ahogy Alexéket agyba-f?be verik a cigányok.
Ennyi a film.

Kusturica zokogva könyörög a receptért.

Rövid kis film ez, és benne van az egész bánatos életünk. Mítoszok omlanak össze, miközben nézzük ezt a filmecskét.

Mindjárt az els? mítosz: a retteg? cigányoké. A bánatos gyöngyöspatai éjszakában az utca porába Szálasit pisáló, tökrészeg Alext?l egy leányiskola alsó tagozata sem rettegne. S hogy a több tucat cigány sem rettegett, az hallható, látható, tapintható, érezhet?. Miképpen érezhet?, hogy a világsajtót telesíró cigányok mindvégig hazudoznak. Nincsen egyetlen ?szinte pillanatuk sem. Gajdolnak, meséket sz?nek a fenyegetettségr?l, rettegésr?l, álmatlan éjszakákról – megannyi hófehér lelkület? sz?z leány, kik egyedül állnak a gonosz, ellenséges, rasszista magyarokkal szemközt.
De most itt ez a film.

Rajta pedig a minden. Ahogy a karókkal meg mindenfélével felfegyverzett cigány horda várja Alexet, és agyba-f?be veri. A többiekkel együtt. Ordítva, vadállati módon, rengetegen a keveseket. A részeget, a Szálasit porba hugyozó szerencsétlen Isten barmát.

És látszik a filmen, ahogy rohannak még mindenfel?l, a sok-sok retteg? cigány, jönnek, bújnak el? a bánatos gyöngyöspatai éjszakából, Alexet ölni, kéjjel. Mert semmi kétségünk ne legyen: ha a rend?rség nem jelenik meg a helyszínen pontosan egy perc alatt, akkor a Szálasit porba pisáló Alexék ma már nem élnének. Hallatszik, ahogy ordít a cigány horda: „Üsd! Rúgd! A kurva anyját!”

De a rend?rök szerencsére jönnek, a cigányok szétszaladnak, s közben már húzzák félre a szájukat, hogy a másnapi kamerák el?tt megfelel?en tudjanak majd rettegni.

Ennyit a rettegés mítoszáról.

A másik porba hulló mítosz: maga Alex. S véle sok minden. Áll Alex a bánatos gyöngyöspatai éjszakában. Farkát lóbálva pisál az utca kell?s közepére. Részeg, mint a disznó. Miközben pisál az utca kell?s közepére, önmaga mércéje szerint vicceseket ordibál.

Eddig az volt a mítosz, hogy ? fogja megvédeni a vidék Magyarországát. ?k. Hát persze. Egy porba pisált Szálasival. Err?l a Kusturica kamerájára ill? kis filmr?l az Oroszlánkölykök jut az ember eszébe, Irwing Shaw zseniális regénye. Illetve annak egy mozzanata. Amikor a normandiai partraszállásnál az egyik teherhajó parancsnoka így fordul a legénységhez: „A motorjaimban annyi er? sincs, hogy egy beteg kurvát kirántsak a klozettról!”

Igen. Nagyjából ennyi.

A Szálasit porba pisáló Alex és a sötétben várakozó cigány horda kölcsönösen feltételezik egymást. Feltételezi, és meg is érdemli egyik a másikat.
Viszont valakinek rendet kell tenni végre. De azonnal!
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló